جایگاه روایات عدد

(۲۹:۵۰)

شاگرد: جایگاه این روایات برای کجا است؟

استاد: این همه روایات اگر برای این است که الآن مسلمانان بخواهند مطلقاً رمضان را سی روزه بگیرند، قاطع هستیم که برای اینجا نیست.

شاگرد: برای کجا هست؟

استاد: آن جایی که دست ما از رویت کوتاه شود، این روایت برای آن جا است. وقتی دست ما از امر بالفعلی که روشن است و قابل اعمال است، اینها حیات پیدا میکنند. این بیانات ثبوتی هستند.

شاگرد: اگر دست ما از رویت کوتاه شود، استصحاب میکنیم.

استاد: خب گاهی قطع به خلاف استصحاب داریم. مثل «غمة الشهور». البته مرحوم محقق در متن شرایع دارند که «و الاول اشبه»؛ یعنی وقتی غمة الشهور شد همه را سی بگیر. خب دیگران میگویند چطور همه را سی بگیریم؟! میدانیم اینطور نیست، لذا نمیتوانیم همه را سی بگیریم. گفتند این یعنی نسبت به آنهایی که در بعضی تکلیف دارید. هر ماهی که برایش تکلیف داشتید سی بگیرید. نه اینکه کل سال را سیصد و شصت روز حساب کنید و دوازده تا سی روز بگیرید. اینطور توجیه کردهاند. همان جا مواردی پیش میآید که برای این اعمال به درد میخورد.

بازبینی #1
ایجاد شده 12 آوریل 2026 07:14:57 توسط ... .
به روزرسانی شده 12 آوریل 2026 07:15:36 توسط ... .